

RETRAT DE PRÓSPERO DE BOFARULL Y MASCARÓ

VENANCI VALLMITJANA I BARBANY (1830–1919)

1860

Escultura / Guix pintat

48 x 27 x 24,5 cm

V.B. 2620

Signatura i data: "Venancio Vallmitjana Sculpit / 1860" a la part inferior dreta.

Donació Francesc de Bofarull

Bust de Pròsper de Bofarull (historiador i director de l'Arxiu de la Corona d'Aragó) amb el coll nu, sense vestit. Aquesta figura de guix està pintada de marró. És una barreja de fang i aigua.



Pròsper de Bofarull i Mascaró fou un historiador i arxivista català nascut a Reus el 1777, arxiver i director de l'Arxiu de la Corona d'Aragó entre 1814-1840 i 1844-1849. De formació jurídica va estudiar a les universitats de Cervera i d'Osca i el 1799 marxà a Madrid per a obtenir el títol d'advocat dels Reials Consells. El 1802 fou nomenat advocat de la Cancelleria de Valladolid. Era liberal moderat i persona meticulosa. Quan Napoleó I va envair Espanya es va traslladar a Cadis on va ocupar diversos càrrecs. El 22 d'abril de 1814 fou nomenat arxiver de la Corona d'Aragó just acabada la guerra i gràcies a que estava ben relacionat a Madrid. Al llarg del temps que va estar al capdavant de l'Arxiu de la Corona d'Aragó el va reorganitzar, el va posar en valor després d'una època en la que gairebé havia estat abandonat.

El 1836 va publicar "Los Condes de Barcelona Vindicados" i "Cronologia y Genealogia de los Reyes de Espana Considerados Como Soberanos Independientes de Su Marca" que van obrir les portes a la investigació seriosa sobre els sobirans catalans i va aportar nombroses dades desconegudes, tot i que amb els anys algunes s'han demostrat incompletes provocant errors cronològics i de context.

El 1823 va ser president de l'Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona i va mantenir correspondència amb Prosper Mérimée i Salvador de Brocà i de Bofarull. Va morir a Barcelona el 1859.